

## نابینایی جهان در برابر جنایات بوداییان

مهستی شاهرخی

عکس ها و منظره های دیدنی هر کشوری معمولاً از طرف آژانس های مسافرتی ارائه می شود اما آیا واقعیتی که این عکس ها نقل می کند با آنچه حقیقتاً در آن کشور می گذرد یکی است؟ یا با آنچه در حال حاضر در بیرمانی می گذرد نزدیک است؟ (تذکر: مقاله با عکس های دهشتناک تزئین شده است. روح های شکننده و حساس برای حفظ سلامت خود و پیشگیری از آسیب دیدن، از تماشای این عکس ها حذر کنند.)



باور کردنی نیست! وحشتناک است! جسد کودکان روی آب چون ماهیان مرده! انبوهی از مردگان! مانند نوار غزه، قوم روهینگیا در منطقه ای مرزی مانند نوار باریکی در خطه مرزی بین بنگلادش و ماینمار (بیرمانی سابق) قرار گرفته است.

شعله های آتش به آسمان رسیده است. بمباران ها، شیون ها، ضجه ها، سوگواری ها؛ به صحنه هایی از یک فیلم جنگی می ماند. همه چیز حاکی از خشونت ارتش ماینمار با ساکنان این روستاهای مرزی است. روهینگیا قومی مسلمان است که در غرب ماینمار در ایالت راخین و در منطقه ای مرزی زندگی می کند که توسط ارتش ماینمار بمباران شده است. شعله های آتش بر اثر سوختن خانه ها سر به فلک می کشد. شدت حریق به حدی جدی و پیشرفته است که در آن سوی مرز نیز قابل دیدن است.



طبق آخرین آمار رسمی ماینمار، آمار کشته شدگان در این سرکوب نظامی 86 نفر اعلام شده است که 40 نفرشان زن و 25 نفرشان کودک بوده اند؛ اما آمار حقیقی رقمی بسیار بالاتر از این است، چون در عکسی از بالا گرفته شده در روز دهم نوامبر نشان می دهد 1200 خانه مسکونی به کل نابود شده اند و تاکنون 27000 نفر آواره شده اند.



در ماه اکتبر 2016 گروهی سرباز وارد روستایی می شوند و روستاییان را به گلوله می بندند. رگبار گلوله! باران گلوله!



خبرنگاران رویتز در حال تحقیق و پیگیری بر روی موارد تجاوز توسط نظامیان در منطقه به زنان قوم مسلمان روهینگیا بودند که حکومت نظامی اعلام شد و همه شان از منطقه اخراج شدند. راه های کمک رسانی به روی روستاییان به کل شده بسته است! آنها در چادرهای امدادی در شرایط بدی بسر می برند. امکان گرفتن هیچگونه کمکی را ندارند. در شرایط کنونی کمتر روزنامه نگاری توانسته وارد بیرمانی شود.

جرقه بمباران این مناطق به دلیل کشته شدن چند پلیس مرزبان در یک درگیری هنگام بازرسی در یک پاسگاه مرزی روز 9 اکتبر زده شد. البته از آنسو هم کشته دادند اما خون این دو با هم برابر و یک رنگ نبوده و نیست. این درگیری یادآور قتل عام پیشین این قوم در 2012 است که در یک درگیری هفت ماهه، سه هزار نفر توسط ارتش قربانی شدند. (عکس توده اجساد جزغاله شده مربوط به 2012)



بیرمانی کشوری قدیمی است (ماینمار نامی است که جمهوری نظامی بیرمانی پس از جنگ دوم جهانی برای خود برگزید تا تاریخ گذشته را نفی کند و آینده ای با «جمهوری نظامی» پیشه کند؛ پس اسمش را عوض کرد. اما بسیاری از کشورها به روال سابق این کشور را بیرمانی خطاب می کنند.) این کشور در کل بیش هفتاد میلیون جمعیت دارد اما اکثریت با بودائیان است و اقلیت کمی با مسلمانان. قوم روہینگیا با جمعیتی یک میلیونی که از دیرباز ساکن همین منطقه بوده است {و دولتتش به غلط آنان را «مهاجران غیر قانونی از بنگلادش» قلمداد می کند} هزار چند گاهی توسط ارتش بودایی به طرز وحشیانه قلع و قمع میشود، گردن زده می شود و مُتله میشود. از این اقلیت مسلمان در بیرمانی با اکثریت بودائی، «حق شهروندی» گرفته شده است. آنها هیچ گونه حقی برای دسترسی به پزشک و بیمارستان و بهداشت و آموزش و پرورش و حق استخدام و (مزایای شهروندی) و نداشتن مجوز کار و کارت هویت ندارند و همچنین از همان روستا هم حق خروج ندارند.



ساکنان روستاهای مرزی ایالت راکین از اعمال جنایتکارانه و تجاوز و اعدام توسط باندهای خشونت گرا شکایت کرده اند اما دولت و ارتش این ادعاها را رد کرده اند. وکلا و گروه های حامی اقلیت های مذهبی، عکس ها و ویدئوهایی منتشر کردند که در آن روستائیان با خشونت بسیار زجرگش میشده اند اما دولت نگذاشته این ویدئوها پخش بشود. سانسور شدیدی که بر کشور حاکم است مانع از خروج هر گونه خبری در این باره می شود. خانم آنگ سان سوچی، برنده جایزه نوبل جهانی صلح سال 1991 که خود سالها در حصر خانگی می زیست، در حال حاضر دو سالی می شود که حزبش (اتحاد ملی برای دموکراسی) به قدرت رسیده و در نتیجه او رئیس جمهور بیرمانی است اما او در دفاع از قوم مظلوم

روهینگیا نه تنها هیچ اقدامی نکرده است بلکه در چنین شرایطی با سکوت در برابر جنایات ارتش و ماندن در رأس دولتی نظامی بودایی بیشتر به تبار بودایی و سنتی و قومی خویش وفادار مانده است.



زنان مسلمان ماینمار، نیروهای امنیتی را به زنده آتش زدن کودکان متهم کرده اند؛ چون آنها با به آتش کشیدن روستاها باعث به آتش کشیده شدن کودکان هم شده اند. زنی شهادت داده است که آنها به جای نجات دادن کودکان، کودکی را زنده به میان آتش پرتاب کرده اند. صبح زود 13 نوامبر 2016، همه ساکنان روستای کایرگوانک تانگ را خالی کردند و رفتند. هیچ معلوم نبود اگر به چنگ مأموران ارتش بیفتند چه بلاهایی به سرشان خواهند آورد. پایشان را قلم خواهند کرد؟ دستشان را با ساطور قطع خواهند کرد؟ یا نه، یک دفعه آنها را گردن خواهند زد؟ زنها را چی؟ زنده زنده، پستان هایشان را خواهند برید؟ یا نه؟ اول به آنها تجاوز خواهند کرد؟ و بچه هایشان چی؟ گلوی نازک کودکانشان را خواهند برید؟ یا این که یک دفعه زنده زنده به میان آتش پرتابشان خواهند کرد؟

در راه پیمایی هایی که در افشای جنایات ارتش ماینمار و برای جلب حمایت جهانی نسبت به قوم روهینگیا ترتیب داده بود سببهایی به شکل پستان های بریده زنان همراه با پلاکارد حمل میشده است. در حال حاضر شبکه تلویزیونی آر. بی. مشغول بررسی اتهام سوزاندن های عمدی توسط نیروهای امنیتی است. ارتش ماینمار برای سرکوب روستائیان مسلمان روهینگیا از هلی کوپتر و خمپاره استفاده کرده است، در واقع حکومت ماینمار کشور خود را (شهروندان خود را) بمباران کرده است! مگر ایران همین کار را با مردم کردستان نکرد؟

با قوم روهینگیا همچون محکومان ابدی رفتار می شود چون فرار و پناهندگی در این شرایط مرگبار به هیچ وجه برایشان میسر نیست. دولت ماینمار پنهانی قرار و مدارهایی با کشورهای همسایه گذاشته است تا از دادن پناهندگی به قوم روهینگیا خودداری ورزند و آنها را به بیرمانی دیپورت کنند. اخیراً بنگلادش دو کشتی حامل پناهجویان روهینگیایی را به ماینمار پس فرستاد. ادعایشان این بود که اینها تروریست هستند و پناهجو نیستند! و تکلیف آنهایی که ترجیح دادند بمیرند اما برنگردند تا به چنگ ارتش ماینمار نیفتند چیست؟ آنها از کشتی خود را به آب اقیانوس افکندند.

این افراد به محض بازگشت به بیرمانی توسط ارتش بودایی و باندهای مهاجمش به سخت ترین شکلی مجازات می شوند. بریدن دست و پا، یا به اصطلاح «قلم کردن پایشان» و در مورد زنان «بریدن پستان» هایشان مجازات هایی است که در مورد قوم مسلمان روهینگیا صورت گرفته است.



اما چرا بوداییان ماینمار دست به حذف آن دیگری (یا اقلیت مسلمان کشورش) کمر بسته است؟ می توان علت های بسیاری را عنوان کرد اما بوی پول علت اصلی است. روهینگیا قوم مرفهی است، ثروتمند و کاسب. ایالت راخین هم ایالت هم به همچنین، ایالت حاصلخیزی است؛ پس بوی مبلغی ده میلیون دلاری که بریتانیا می خواهد/ یا قصد دارد در ایالت راخین هزینه توسعه و پیشرفت کند بیش از هر چیز قانع کننده است. پس به خاطر پول بوده که این راهبان و عابدان بودائی خون جلوی چشمشان را گرفته و می خواهند سر همه افراد غیرخودی را زیرآب کنند تا همه آن مبلغ کلان پروژه مذکور در ایالت راخین بین هم مسلکان خودشان تقسیم شود.

کشورهای مسلمان جهان در مورد «پاکسازی قومی» هیچ موضعی نگرفته اند و همگی در برابر این همه شقاوت سکوت کرده اند. تاکنون فقط کشورهای ترکیه و مالزی و اندونزی و تا حدودی چین پناهجویان روهینگیا را پذیرفته اند. اما سکوت دیگر کشورها در برابر این «پاکسازی قومی» همچنان ادامه دارد. گویا قیام یا فریاد در برابر بیعدالتی (البته در درجه اول ربط مستقیم به منافع مادی و یا پول دارد و در درجه دوم) بستگی به منافع سیاسی پس بدین ترتیب اکثریت کشورهای جهان دلیلی نمی بینند ده ها و صدها پناهجوی بی سقف را به مجموعه نان خورها و بیکاران و فقرای کشور بیفزایند.

پیش از این، شخصاً از وجود چنین جنایاتی در این سالها از سوی کشورهای بودایی به کل بی خبر بودم با دیدن بعضی عکس های خبری، چون قضیه و میزان شقاوت در منطقه خاور دور را نمی دانستم. گمان می کردم فتوشاپ است. اما هنگامی که دوستی مطمئن، مرا در جریان وقایعی که در سفرش به چشم دیده بود گذاشت، حیرت کردم؛ از شقاوت این بنی بشر! و از سوی دیگر یک بار دیگر دیوار خوش بینی و خوش خوش خیالی ام فرو ریخت. چرا که همیشه بوداییان را مردمانی عابد و نیکو سرشت تصور می کردم که همیشه در تأمل و تعمق در کار جهان و معنویت هستند و آرامش و صلحی نیلوفری دارند و بر روی آب راه می روند که این فکرمانند نقشی بر آب بود و از هم گسیخت و سرانجام به سرخی رنگ جامه راهبان بودائی شد. رنگ سرخ ارتشی از برهمنان در ماینمار که دیگر رنگ خون قوم روهینگیا را به خود گرفته است. اینها را نوشتم تا شما را نیز با چهره خونین و مخوف حضرت بودا آشنا کنم.

19 دسامبر 2016 پاریس

## Links :

<http://www.bbc.com/persian/world-38082854>

<http://www.bbc.com/persian/world-38091747>

<http://www.bbc.com/persian/world-features-37759389>

<http://www.bbc.com/persian/38345307>

[http://www.bbc.com/persian/world/2013/07/130710\\_an\\_burma\\_muslims](http://www.bbc.com/persian/world/2013/07/130710_an_burma_muslims)

[http://www.bbc.com/persian/world/2013/04/130412\\_an\\_burma\\_violences](http://www.bbc.com/persian/world/2013/04/130412_an_burma_violences)

[http://www.bbc.com/persian/world/2013/04/130402\\_157\\_burmese\\_muslim\\_school](http://www.bbc.com/persian/world/2013/04/130402_157_burmese_muslim_school)

[http://www.bbc.com/persian/world/2013/03/130327\\_em-burma-buddistthugs-muslims](http://www.bbc.com/persian/world/2013/03/130327_em-burma-buddistthugs-muslims)

[http://www.bbc.com/persian/world/2013/03/130327\\_an\\_burma\\_military\\_aung\\_san\\_suukyi](http://www.bbc.com/persian/world/2013/03/130327_an_burma_military_aung_san_suukyi)

[http://www.bbc.com/persian/world/2013/03/130326\\_u04\\_burma\\_violence](http://www.bbc.com/persian/world/2013/03/130326_u04_burma_violence)

<http://www.bbc.com/persian/world-38158410>

[http://www.bbc.com/persian/mobile/world/2012/11/121103\\_131\\_burma\\_aungsuukyi.shtml](http://www.bbc.com/persian/mobile/world/2012/11/121103_131_burma_aungsuukyi.shtml)

<http://www.bbc.com/persian/world-features-38183770>